

Követett – mint aki többé nem tágit –
Egészen máig.

Ki egy napot elvesztett volna az elágazásnál,
Keresse gyorsan. Alkonyodik. S a köd is alászáll.

Kányádi Sándor fordítása

VERSFORDÍTÁS-PÁLYÁZAT

Pierre de Ronsard

E NEVETÉS, MÉZ...

E nevetés, méz, milyent méh nem adhat,
E fogak, mint ezüst bástyafalak,
E gyémántok két sorban, párosak,
Korállja közt a pirosló ajaknak,
E szó, hozója lélek-virradatnak,
E dal, megbabonázva gondomat,
E két csillag a két mennybolt alatt
Az istennőm csodájáról tudatnak.
Zsenge tavaskertjéből leheli
Az egeket illatokkal teli,
Hogy fogyhatatlanul balzsamosítsák,
S ha varázslatos hangja megered,
Ugrándozik a lázas rengeteg,
Sík lesz a hegy, magaslat lesz a síkság.

N. Kiss Zsuzsa fordítása

E MOSOLY, MELY ÉDESEBB...

E mosoly, mely édeesebb mint a mézek,
E bástyaormot formázó fogak:
Kettős gyémánt-füzér, ez az ajak,
Mi korall-szinbe fogja a fehéret,
E szó, mitől a lélek is feléled,
Dal, mitől gondjaim szétfoszlanak,
E két csillag kettős égbolt alatt:
Tanúi Istennőm csodás hírének.
Az ifjúság szép tavasz-kertje égi,
Örök illatát boldogan cseréli
Az ő keblétől édes lehelettel,
S olyan búbáj telíti a szavát,
Hogy tőle táncra perdülnek a fák,
Hegy ellapul, s lapályon hegy mered fel.

Vojnits Imre fordítása

E KACAGÁS...

E kacagás, csurgó méz könnyű habja,
Ezüstözött két sáncban a fogak,
E két sor gyémántkő, kit megfogat
Az ajkak foglalatja, tűzkorallja,

E szép szó, hogy lelkem serken, ha hallja,
E dal, ki tőlem bút-bajt elragad,
E két csillag, kettős égbolt alatt
Mind-mind Istennőm csodáit sorolja.

Az illat, amely friss kikeletének
Szép kertjéből kél, mindenkor az égnek
Lehell édes fuvalmat balzsamul.

S oly hangnak száll belőle bársonya,
Hogy ugrótáncba kezd a fák sora,
A sík domborul, a domb elsimul.

Mesterházi Mónika fordítása